

SUKCESY NASZYCH PRACOWNIKÓW

NOWE HABILITACJE

> DR HAB. ELŻBIETA SIARKIEWICZ

28 czerwca 2011 r. na Wydziale Nauk Pedagogicznych Dolnośląskiej Szkoły Wyższej we Wrocławiu odbyło się kolokwium habilitacyjne dr Elżbiety Siarkiewicz. Podstawą przewodu była rozprawa habilitacyjna pt.: *Przesłonięte obszary poradnictwa. Realia - iluzje - ambiwalencje*.

Kolokwium zostało przyjęte jednomyślnie i Rada Wydziału, której przewodniczyła prof. Mirosława Nowak-Dziemianowicz nadała Elżbiecie Siarkiewicz stopień doktora habilitowanego.

Recenzentami byli: prof. Józef Kargul - DSW Wrocław, prof. Tadeusz Aleksander - UJ Kraków, prof. Aleksander Nałaskowski - UMK Toruń, prof. Ewa Solarczyk-Ambrozik - UAM Poznań.

ELŻBIETA SIARKIEWICZ - adiunkt w Zakładzie Pedagogiki Społecznej na Uniwersytecie Zielonogórskim oraz w Zakładzie Pedagogiki Społecznej i Poradnictwa w Dolnośląskiej Szkole Wyższej we Wrocławiu. W swoim doświadczeniu zawodowym ma pracę w instytucjach edukacyjnych, w ośrodku dla dzieci głuchych i niesłyszących, w poradni psychologiczno-pedagogicznej, w telefonie zaufania. Prowadziła diagnozę i terapię dzieci i młodzieży oraz poradnictwo dla nauczycieli i rodziców. W jej zainteresowaniach naukowych i badawczych mieści się poradnictwo oraz praktyka poradnicza. Bada procesy poradnicze uytuowane w instytucjach oraz te mieszczące się w obszarze codzienności. Sięga do możliwości jakie dają badania terenowe, etnografia, etnometodologia, socjologia wizualna,

analiza konwersacji. Najważniejsze publikacje: *Ostatni bastion. Jawne i ukryte wymiary pracy przedszkola* (2000), redakcja: *Niejednoznaczność poradnictwa* (2004), współredakcja z B. Wojtasik *Być doradcą! Doświadczenia i refleksje* (2008), *Przesłonięte obszary poradnictwa. Realia - iluzje - ambiwalencje* (2010). W pracy dydaktycznej przygotowuje studentów do zawodu pedagoga, doradcy edukacyjno-zawodowego, pracownika socjalnego.

Z recenzji prof. Olgi Czerniawskiej

Książkę oceniam jako ciekawe, nowoczesne dzieło o poradnictwie ujawniające rozwój subdyscypliny dotyczącej tej dziedziny wspierania jednostki (...). Autorka nie tylko czyta, ale myśli i patrzy na rzeczywistość poradniczą przez pryzmat literatury humanistycznej. Nie tylko cytuje, ale analizuje tę rzeczywistość. Dlatego tekst czyta się z uznaniem (...). Teoria przesiąknięta jest metodologicznym dyskursem wielodyscyplinarnym, ciężącym ku badaniom jakościowym, miękkim.

Z recenzji prof. Józefa Kargula

(...) przeczytawszy wstęp, czytelnik jest wprowadzony w sposób myślenia Autorki i już wie czego się spodziewać. Wie, że nie będzie to klasyczny opis „działalności” rozmaitych praktyk poradnictwa, ale próba ich dostrzeżenia w codzienności, w ukrytych zakamarkach instytucji poradniczych, które są niedostrzegalne i jak pisze Autorka - „przesłonięte” ich strukturalno-funkcjonalnym formalizmem (...). Skonstruowanie „imersjonistycznego modelu badań nad poradnictwem” jest ważnym wkładem Autorki w rozwój poradnictwa jako dziedziny nauki zajmującej się badaniem procesów poradniczych.

> DR HAB. MICHAŁ GŁĄŻEWSKI

Ukończył studia magisterskie na kierunku filologia germańska na WSP w Zielonej Górze w 1983 r. W roku 1986 rozpoczął pracę na macierzystej uczelni w Zakładzie Teorii Wychowania. W 1995 r. uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych w specjalności pedagogika na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Szczecińskiego na podstawie obrony dysertacji pt.: *Ciągłość i zmiana wychowania w instytucjach edukacyjnych - model szkoły waldorfskiej*, traktującej o problemach alternatywnej edukacji instytucjonalnej. (Skrócona wersja tej pracy została wydana w postaci książki pt.: *O witalności szkoły* przez Wydawnictwo WSP Zielona Góra w 1996 r.). Promotorem pracy dok-

torskiej był prof. Jerzy Materne. Przebywał na stażach naukowych i wizytach studyjnych na uniwersytetach w Niemczech: Vechcie (Osnabrück), Giessen, w Berlinie Zachodnim, Stuttgart, w Szwecji (Sztokholm), Dornach k. Bazylei w Szwajcarii, w Irlandii Północnej (Bushmill), Francji (Rennes-Dinar) i.in. Pracę habilitacyjną pt.: *Dystopia. Pedagogiczne konteksty teorii systemów autopojetycznych Niklasa Luhmanna* (Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego 2010) przedstawił na Wydziale Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, gdzie w październiku 2011 r. otrzymał stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki.

M. Głazyński Jest zatrudniony na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu UZ, w Katedrze Teorii i Filozofii Wychowania.

Jego zainteresowania naukowe i aktywność badawcza lokują się w obszarze szeroko rozumianych nauk o edukacji, a głównie filozofii wychowania (fenomenologia, heurystyka wychowania, postmodernizm a wychowanie), teorii wychowania i teorii komunikacji (teoria systemów autopojetycznych) oraz komparatystyki (edukacja w Niemczech, Ruch Reform) i historii idei (utopia i jej derywaty - atopia, dystopia, heterotopia).

Dr hab. M. Głazyński jest autorem kilkudziesięciu artykułów naukowych, dwóch monografii oraz szeregu przekładów książek z zakresu pedagogiki niemieckiej.

opracowała Pola Kuleczka

KRZYŻ KAWALERSKI DLA REKTORA UZ

Na wniosek Prezydenta Miasta Zielona Góra Janusza Kubickiego Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Czesław Osękowski został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. W imieniu Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego odznaczenie przekazał wojewoda Jan Świrępo. Uroczystość odbyła się w Muzeum Ziemi Lubuskiej podczas otwarcia wystawy „Pejzażyści śląscy drugiej połowy XIX wieku i pierwszej połowy XX wieku ze zbiorów Czesława Osękowskiego”. Na wystawie znalazło się 70 obrazów z prywatnej kolekcji Rektora.

esa

LAUR AKADEMICKI KRUWOCZ DLA BENEDYKTA XVI

23 listopada 14 rektorów uczelni członkowskich Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia, Opola, Częstochowy i Zielonej Góry, a wśród nich Rektor UZ prof. Czesław Osękowski, przebywało w Watykanie, gdzie podczas audiencji generalnej u Papieża Benedykta XVI uhonorowali oni Ojca Świętego Laurem Akademickim. Uchwałę o przyznaniu papieżowi tego wyróżnienia Kolegium podjęło 18 stycznia 2011 r. Laur Akademicki to wyróżnienie środowiska uczelnianego, dedykowane osobistościom świata nauki. Jako pierwszy, Laurem Akademickim został uhonorowany w 2004 r. papież Jan Paweł II. Jako drugi, otrzymał je Benedykt XVI w uznaniu dla jego działalności naukowej, jako wybitny teolog i filozof.

Podczas audiencji w Auli Pawła VI, Benedykt XVI podziękował rektorom za to wyróżnienie i zwrócił się do nich po polsku: - Pozdrawiam rektorów uczelni z Wrocławia, Opola, Częstochowy i Zielonej Góry. Raz jeszcze dziękuję za przyznany mi honorowy Laur Akademicki. Wiem, że dotychczas otrzymał go tylko bł. Jan Paweł II. Dlatego jest dla mnie szczególnym wyróżnieniem. Kolegium Rektorów, przedstawicielom uczelni, ich wspólnotom akademickim i wszystkim tu obecnym z serca błogostawię - powiedział Benedykt XVI.

Rektorzy podczas wizyty w Watykanie uczestniczyli także w audiencji w Kongregacji Edukacji Katolickiej u Prefekta Kongregacji, Kardynała Zenona Grocholewskiego, oraz zostali przyjęci przez Eminencję Kardynała Tarcisio Bertone, Sekretarza Stanu Stolicy Apostolskiej.

„Laur Akademicki” - statuetka ze srebrnym liściem, pozłacanym 24 karatowym złotem jest autorstwa prof. Małgorzaty Dajewskiej z Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu.

esa

FOT.
NORBERT
NOWICKI